

സത്താദീപം

"ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ ദീപമാകുന്നു; എന്നു അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല"

പുസ്തകം 23 || 1125 ഇടം 10—വ്യയനാഴ്ചതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്—എറണാകുളം 1950 മേയ് 24 || ലക്കം 37

വി. അസിസിയുടെ മരണശാസനം.

സുധീരമായ ഒരു വാദനമാണ് നാം മുന്നാസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്. നാം ഇതിന്റെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം നിത്യപരദീപമാണ് നമുക്കു പറഞ്ഞൊന്നിരിക്കുന്നത്. ഇതു കേവലം ഔപചാരികമായ ഒരു വാദനമല്ല. പുണ്യോദ്യാനത്തിന്റെ ഈ കലാലയത്തിൽനിന്നും നാം വിജയംവരിച്ചാൽ പുണ്യവാന്മാരുടെ നശമധ്യം ദൈവവേദവുമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ നാം അർഹതാക്കമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

(പ്രമസ്തർ ശ്രീനിവാസൻ എം. എ. എൽ. ടി.)

ദൈവസ്ഥാപിതമാണ് കത്തോലിക്കാസഭ എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ അംഗങ്ങളായ നാം മനുഷ്യരാണ്ല്ല. നീത്യതയുടെ ലോകത്തിന്റെ മുന്നോടിയും പ്രതാപവുമാണ് സത്യസഭ. എന്നാൽ സമരംചെയ്യുന്ന ഈ ലോകത്തിലെതിരുവടയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിലും പരിധികൾക്കുള്ളിലുമാണ് സഭ അവളുടെ ദേഹം അഭിനയിക്കേണ്ടതു്. തന്മൂലം ഓരോകാലത്തും ദേശത്തും ആഞ്ഞടിച്ചിട്ടുള്ള കറുപ്പുകൾ തിരുസഭയെ കുറയെല്ലാം സ്തർശ്ശിക്കാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. കാലത്തിന്റെ അന്ത്യംവരെ തിരുസഭ നിൽക്കുമെന്നും "നരകകവാടങ്ങൾ അവളോടു് ജയിക്കുകയില്ലെന്നും" നമുക്കുറപ്പുണ്ട്. എങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ഐക്യമായ അവളുടെ സാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ തിരുസഭ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾക്കു വിധേയനാണെന്നു നമുക്കറിയാം. പുരോഗമിയുടേയും വളർച്ചയുടേയും യുഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതുപോലെ അധോഗമികളുടേയും അപകടങ്ങളുടേയും പല കാലങ്ങളും സഭയുടെ സുദീർഘചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതേ, കൊടുംകറുപ്പുകളും തീരോലകളും പശ്ചാത്തലത്തിന്റെ ഈ തോണിയെ ആക്രമിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നതും അപ്പോഴും ക്രിസ്തുനാഥൻ വളർത്തിനകത്തു് ഉറപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും തിരുസഭയുടെ സന്താനങ്ങൾ യേശുവിടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളും വിരളമല്ല.

തദ്ദേശപ്പെട്ടങ്ങളിൽ അരക്കണക്കുകൊണ്ടു് മക്കൾ ഉറക്കം ഉണരുകയും കൊടുംകറുപ്പുകളെയും തീരോലകളെയും ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ താണുപോകുമെന്നു യേശുക്രിസ്തുവിന്നാർ നിലവീട്ടിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തു ജലത്തിനു മീതെ നടന്നുവരികയും അല്പവിശ്വാസികളായ ശിഷ്യരെ ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സുദീർഘമായ ഒരു ശതകാലത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ തിരുസഭയുടെ അന്ത്യമായെന്നും മഞ്ഞിനടിയിൽ കഴിച്ചിടപ്പെട്ടവെന്നും സഭയുടെ ശത്രുക്കൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അമാമുഖമായൊരു വസന്തം ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി ആ പഴയതത്വങ്ങളെ സ്ഥാപനങ്ങളും എല്ലാം ഒരു പുതിയ ജീവനോടും ചൈതന്യത്തോടുംകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയെ ഭരിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രീതി ഇതാണ്.

സ്ഥാപിതാക്കൾക്കെന്നും നാം വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന ഫാദർമാർക്കുമാണ് ദൈവം ഇതിലേക്കു് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ. മൺമാരുകയും ഹോറാക്കു നാഗരികത വന്നു് ജനിക്കുകയും ചെയ്ത ആ സുപ്രധാനകാലഘട്ടത്തിൽ

പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ അപരിഷ്കൃതവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുതിയ ഭൂമിയേയും പുതിയ ആകാശത്തേയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലേക്കു് വി. ബനഡിക്റ്റിന്റെ ദൈവം അയച്ചു. അതുപോലെതന്നെ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മർട്ടിൻ

നമുക്കു പരിചയമായ വി. ഫാദർ സിസ് അസിസി മുൻപാണുപ്രകാരമുള്ള ഒരു സുപ്രധാന ചരിത്രഘട്ടത്തിലാണ് ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. പന്ത്രണ്ടാം പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുകളാണ് റിനെസൻസിന്റെ വാസ്തവത്തിലു

നവും ആൽബിജൻസൻ മർദ്ദ്യം കൈക്കൊള്ളു് പിടിച്ചു് മുന്നോട്ടു വന്നതും ഈ കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. ആദിയനു പാശ്ചാത്യരുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കുശേഷം തലമുറകളായി ഏറ്റവും അപകടകരമായ മർദ്ദ്യമുണ്ടായിരുന്നു ഇതു്. തിരുസഭയിൽ കടികൊണ്ടിരുന്ന ക്രിസ്തുമതത്തെ ന്യായത്തിനു് അപകടകരമായ ഒരു കാലയുമായിരുന്നു അതു്. തിരുസഭയ്ക്കു് അന്നു് അധികാരവും പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്നു; ശരിതന്നെ. പക്ഷെ ഭരിക്കുന്നതിനല്ല സ്നേഹിക്കുന്നതിനും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഭൂമിയിലുണ്ടുവന്ന ആ ദിവ്യനാഥന്റെ പ്രതിമയായ തിരുസഭയിൽനിന്നും മാതൃകകളുമെന്ന് ഇതേ അധികാരവും പ്രതാപവും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അധികാരം ധനം, ഭാഗ്യശക്തി ഇവ അന്നു് സജ്ജമായിരുന്നു. എന്നാൽ മറുപടിയെന്നു കേൾക്കുകയോ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നുതാനും.

ഒരു മഹാ പുണ്യവാന്മാരായ ലോകത്തിലേക്കു് അയക്കുവാൻ ദൈവം തിരുമസ്സായതു് ഇക്കാലത്താണ്—വിശുദ്ധ ഡോമിനിക്കും വി. ഫാദർസിസ് അസിസിയും. വി. ഡോമിനിക്കു് എല്ലാ ബുദ്ധിമാന്ദരവും ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു് ആകർഷിച്ചെങ്കിൽ "എന്റെ നാകം ലഘുവും മറയ്ക്കുമുള്ളതാകുന്നു" എന്നുള്ള പ്രിയ ആ തപീലയന്റെ ചേവടികളിലേക്കു് സകല ഹൃദയങ്ങളേയും ആനയിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു അസിസിയുടെ ഭരതം.

പുതിയ ക്രിസ്തുവായ വി. ഫാദർസിസിന്റെ ഭരതം ഇതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ലാളിത്യവും മനോഹാരിതയും അക്കാലത്തെ ക്രിസ്തുസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ആഡംബരപ്രിയത്താലും മറ്റും ഒരു മങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. തിരുസഭ മനുഷ്യസ്ഥാപിതമായ ഒരു മതമായിരുന്നെങ്കിൽ അതു് ഒരു വക "ലാമോയിസ"മായിത്തീരമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസന്ദേശമായ പെന്തനാണയത്തിന്റെ മേൽ മനുഷ്യർ കൂട്ടിയിരുന്ന ചെളിയും തുടമ്പും തുടച്ചുമാറ്റി തന്റെ തലമുറയ്ക്കു് ആ സന്ദേശത്തിന്റെ യഥാർത്ഥനിറവും സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു അസിസിയുടെ ജീവിതഭരതം. പരമോത്ഥം പാഞ്ഞാൽ ഓരോ വിശുദ്ധന്റേയും വിശുദ്ധയുടേയും ഭരതം ഇതുതന്നെയാണ്. സംഗമണക്കുൾ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുള്ള ഉപദേശങ്ങളായി മാത്രം വികസിക്കുന്നവ (ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

* കോട്ടയത്തുവച്ചു 14-5-50-ൽ നടത്തിയ പ്രസംഗം

പുതറും അയങ്ങളുടെ അനുയായികളുംകൂടി ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ഐക്യം നശിപ്പിക്കുകയും പല ജനതകളുടെ ഇടയിൽനിന്നും വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഉരതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ മറുപടിയെന്നു് ഈ നഷ്ടങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പുതിയ വിജയങ്ങൾ നേടുന്നതിനുമായി ഇതാ ഏതാനും മഹത്താക്കൾ ഉയർന്നു വരുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ഇതാണ് അപ്പോസ്തലായ ജ. അവിലായിലെ വി. ത്രേസ്യ, വി. ഫാദർസിസ് സേവ്യർ, ഫിലിപ്പ് നേരി മുതലായ മഹാ വിശുദ്ധന്മാർ അഭിനവഘട്ടത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ അസ്തിത്വം ഉറപ്പിച്ചു ഉന്നതമാക്കുവാൻ.

ഇ ആരംഭംകൊണ്ടും. പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്നും ഉത്തരപ്രദേശത്തിൽനിന്നും ഉള്ളകുടുംബവർഗ്ഗക്കാരുടെ ആക്രമണം അവസാനിച്ചതുമുഖ്യം. യൂറോപ്യൻ ജനതകൾ അവയുടെ യശവനത്തിലാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തിന്റെ ചാമ്പലിൽനിന്നും ഒരു നവജീവനാളും ആളിക്കത്തുന്നുണ്ട്. സ്തുതികൾ എല്ലാം സർവ്വകാലശാലകളായി മാറി. അവിടേക്കു് കേൾക്കുകയായി അന്നു് ഡ്രെയിനിയിലെ വി. ദ്വൈയങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രീക്കുതത്വശാസ്ത്രം പുതിയ ദീപപീജയങ്ങൾക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. സഭയും ഓഷ്ഠവും തമ്മിലുള്ള വടംവലി ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒക്കിണഫാദർസിസിൽനിന്നും ഒരു നവീനസംഹിതപ്രസ്ഥാ

(ജെ. മെമ്മണർ)

വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സഖ്യം 5

സന്തോഷഭരിതരായിരിക്കുക

സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സഖ്യത്തിന്റെ പ്രഥമയോഗങ്ങൾ സന്തോഷനിർഭരമായിരുന്നു. പരസ്പരം പരിചിതരായിരുന്ന എതാനും അംഗങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന ആ യോഗങ്ങൾ ആദ്യതം സന്തോഷപൂരിതമായിരുന്നു. ആ സന്തോഷമനോഭാവം ഇന്നും സഖ്യത്തിന്റെ യോഗങ്ങളിൽ തുടർന്നുവരുന്നു. യുവാക്കൾക്കു ഇടയിൽ സന്തോഷവും ഉന്മേഷവും സമനസ്സും ഏവരും പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതാണ്. എന്താൽ കേവലം സ്വഭാവവികാസം ഇവ സന്തോഷമല്ല സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സംഘംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. അവരുടെ സന്തോഷം അതിലും ഉപരിയായി ക്രിസ്തീയമായിരിക്കണം. അതിസ്വഭാവവികാസം അടിസ്ഥാനത്തിൽ അധീഷ്ഠിതമായിരിക്കണം അവരുടെ സന്തോഷം. തിന്മകളുടെ ശക്തികളെ ക്രിസ്തുനാഥൻ പരിപൂർണ്ണമായി വിജയിപ്പിച്ചെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ ദത്തപുത്രനാണെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയചരിതമായി നാം ഭാവിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ജ്ഞാനമാണ് പ്രസ്തുത സന്തോഷത്തിന്റെ നിദാനം. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഐക്യംവഴി ആത്മാവിനു ലഭിക്കുന്ന ഒരു ഗുണമാണത്. “ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു കാര്യം, അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം യഥാർത്ഥതയും നീങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തുകൊള്ളുകയില്ല... ..യെശുവിനായിരിക്കുക, ഞാൻ കേൾക്കുന്ന ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു,” എന്നാണ് ദിവ്യനാഥൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഇന്നു ക്രിസ്തുവിനും അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധ മരുതയ്ക്കും എതിരായി പലവിധ ശക്തികൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയകരമായ ശക്തികളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായതും കമ്മ്യൂണിസമാണ്. പരസ്പരം യുദ്ധപുരസ്കാരങ്ങളിൽനിന്നും കത്തോലിക്കാമതത്തെ ഉച്ചാടനംചെയ്യുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ശക്തികൾ ഗോഥെ പ്രയത്നം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇഹത്തിൽ ആയോധനംചെയ്യുന്നവർ അവിടുന്ന് ലോകത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി വിജയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ധൈര്യം തേടണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭരണം ലോകമുഴുവൻ കൈവരവേണ്ടി ഓരോരുത്തനും യഥാശക്തി പരിശ്രമിക്കണം. ഒരുവന്റെ ജീവിതകാലത്തു ഇതു സംഭവമായി എന്നു വരുന്നതല്ല. പക്ഷേ ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ ജീവിതകാലത്തും തലമുറയിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യം പരക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അത്യധ്വാനം ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ് അത്യധികം പ്രാധാന്യമേറിയ കാര്യം. ക്രിസ്തുവിന്റെ അന്ത്യവിജയത്തിൽ അവരുടെ നാമങ്ങൾ എഴുതപ്പെടുന്നതായി അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

സെൻറ് വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ കോൺമാൻസുകളുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യം അതിന്റെ അംഗങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ പരിരക്ഷിക്കുകയും അന്യരെ അതിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭരണം കൈവരുന്നതിനുള്ള സമരത്തിൽ സഖ്യം ഗാഢമായി പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ വിജയങ്ങളും എതിർപ്പുകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ കർത്തവ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ സഖ്യവും സന്തോഷിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ സാധിക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ അപ്പസ്തോലന്മാർ സന്തോഷിച്ചു ഇതാണ് ലോകത്തെ കീഴടക്കുന്ന വിജയം—നമ്മുടെ വിശ്വാസം.

സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഘടകം അതിനു വിധേയമായിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തെ വികസിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ സന്തോഷത്താൽ വികസിക്കുമായ ഒരു ഹൃദയം ആ സന്തോഷ

ത്തെ അന്യരിലേക്കും പകരുകയും അങ്ങനെ സന്തോഷചിന്തയായ ഒരുവൻ തന്റെ പരിസരവാസികളെ സന്തോഷം ക്ഷിപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സന്തോഷം ഹൃദയത്തിന്റെ വികാസത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്നു എന്ന് സാമൂഹികപ്രവണതയവിശുദ്ധ തോമസ് അക്വിനാസ് പറയുന്നു. “സാധുക്കൾക്കു ഏറ്റവും അധികം സമാധാനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത് സന്തോഷവും പരസ്പരപ്രവൃത്തികളിൽ ഏല്പിക്കുന്ന കോൺമാൻസുകളാണ്” എന്നത്രെ വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സഖ്യത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രസിഡന്റ് ജനറൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

കോൺമാൻസു മിറാറിംഗുകളിൽ ഉദാഹരണമായി ദുഃഖമനോഭാവത്തിനോ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കരുത്. ദുഃഖം വിജയകരമായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും യഥാർത്ഥമായ കൈവരവുവരുന്നതിന്റെയും സാധുജനസേവനത്തിന്റെയും മൈതന്യം നിർദ്ദീക്ഷക സാധ്യമാണ്. അലസവും മന്ദഗതിയുമായ ഒരു കോൺമാൻസു മിറാറിംഗിൽ വെച്ച് കാര്യമായ ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. യുവജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുവാൻ അത്തരം മിറാറിംഗുകൾക്കു സാധ്യമാണ്. ജീവനും ജ്ഞാനവും മിറാറിംഗുകളുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിന് അത്യാവശ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

കോൺമാൻസുകളിലെ സന്തോഷഭരിതമായ മനോഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷാഘാതങ്ങൾ സാധുജനസന്ദർശനങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. സന്തോഷഭരിതമായ ഒരു കോൺമാൻസിൽനിന്നും അത്രെ മനോഭാവത്തോടെ സാധുജനങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായിപ്പോകുന്ന ഒരു സംഘംഗം സാധുക്കളുടെ ഹൃദയത്തെയും നമ്മൾക്കുണ്ടാകാണ്ടു് സന്തോഷത്താൽ നിറയുന്നു. അയാൾ അവരുടെ ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുംപുറമെ അവരുടെ മനസ്സിനേയും സന്തോഷമാക്കുന്നു. “നിന്റെ രക്ഷയുടെ സന്തോഷത്തെ എനിക്ക് പുനഃജന്മിക്കുക; പൂർണ്ണരൂപം വഴി എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക. നിതിയില്ലാത്തവരെ നിന്റെ വഴികളെ ഞാൻ പഠിപ്പിക്കും; ദുഷ്ടന്മാർ നിന്റെ പ

ആദർശനവീഥി

ആദർശത്തിന്റെ പാപവും

ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിവും

ദൈവം സ്നേഹസ്വരൂപനും നിമിസ്വരൂപനുമായതാൽ അവിടുന്ന് ചെയ്യുന്ന സകലപ്രവൃത്തികളും സ്നേഹത്തിനും നിമിത്തം യോജിച്ചതായേ ഇരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും, എന്നാൽ ആ യോജിപ്പു മനുഷ്യനാണെന്നല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം അവന്റെ ബുദ്ധിയുടെ അല്ലതാണെന്നും കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നല്ലോ. എന്നുവരികിലും മനുഷ്യന്റെ അല്ലെങ്കിൽ എന്തെന്നിടത്തോളം ആ യോജിപ്പിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ പാടില്ലെന്നല്ല. ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കാനാണ് ഇപ്പോഴുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അനന്തഗുണസമ്പന്നനായ ദൈവത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ ചിന്തയുടെയും സംസാരത്തിന്റെയും രീതിയനുസരിച്ചായിരിക്കും. അതല്ലാതെ ദൈവത്തിനു സാക്ഷാൽ യോജിച്ചുരീതി സ്വീകരിക്കുവാൻ അവനു സാധ്യമല്ലല്ലോ. ഒന്നാമതായി നമുക്കു ലോകമെങ്ങനെയാണെന്നും മനുഷ്യന്റെ ചിന്തനരീതിയനുസരിച്ചു ജ്ഞാനം അഥവാ അറിവ് എന്നതെന്താണെന്നും.

ജ്ഞാനം എന്നാണെന്തു് ?

വസ്തുവിന്റെ മാനസികമായ പ്രതിമയായാണ് ജ്ഞാനം അഥവാ അറിവ്. മനുഷ്യമനസ്സിനെ ഫോട്ടോയെടുക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്ലേറ്റിനോട് ഉപമിക്കാം. ഒരു വസ്തുവിന്റെ, ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു കെട്ടിട

ക്കല്ലെടുക്കുന്നതിനെയും ചെയ്യും, എന്ത്? ഫോട്ടോയെടുക്കുന്നതിനോടുകൂടി അയാൾക്കും ഉൽഭവംവരും.

സാധുജനസന്ദർശനത്തിൽ ഏല്പിക്കുന്ന ഒരു സഖ്യംഗം വിശേഷിച്ചും സന്തോഷഭരിതനായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം പ്രസ്താവിക്കാം. അയാളുടെ സന്ദർശനംതന്നെ സന്തോഷത്താലും സമനസ്സാലും പ്രേരിതമായിരിക്കണം. സംഘനിയമങ്ങളുടെ നിർബന്ധമൂലം വൈമനസ്സുപൂർവ്വം സാധുജനസന്ദർശനത്തിനു പോകുന്ന ഒരുവൻ അവന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ ക്രിസ്തീയമായ ചൈതന്യത്തോടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനോ സാധുജനങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമായ ആശ്വാസം പ്രദാനംചെയ്യുന്നതിനോ സാധിക്കുകയില്ല. നേരോഴിച്ച് ക്രിസ്തീയമായ കർത്തവ്യബോധത്താൽ പ്രേരിതനായി സന്തോഷത്തോടെ സാധുക്കളെ സന്ദർശിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർശകൻ അയാളുടെ സന്ദർശനംവഴി ആ കുടുംബത്തിനു ബഹുമാനവും ആശ്വാസവും സന്തോഷവും പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. അയാളുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ സമാജമായിത്തന്നെ സാധുക്കൾക്കു് ആകർഷകവും ആശ്വാസകരവും ആയിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സാധുക്കളെ സന്ദർശിക്കുന്ന ഒരുവൻ അവിടുത്തെ സമാധാനം അവർക്കു പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. അവരെ ആദ്ധ്യാത്മികമായി സഹായിക്കുന്നതിനു കൂടിയാണ് അയാൾ വരുന്നത്. അയാൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തെ ദൈവത്തിന്റെ പക്ഷിലേക്കു തുറന്നു. അവരുടെ ക്ലേശങ്ങളും വിഷയങ്ങളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയോടെ സന്തോഷപൂർവ്വം സമാധിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ അയാൾക്കു സാധിക്കുന്നു. അതുപോലെയും മന്ദഗതിയുടേയും മനോഭാവം ഒരു സന്ദർശകൻ ഒരിക്കലും പ്രകടിപ്പിക്കരുത്. അത്തരം മനോഭാവം സാധുക്കളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പെട്ടെന്നു വിഷയീഭവിക്കുകയും അതു് അവരിൽ അല്ലാതായിത്തീർന്നു കൂടിയായിരിക്കാവുന്ന സന്തോഷത്തെയും ഉന്മേഷത്തെയും നീക്കംപ്രയത്നംനിറുത്തിക്കളയും ചെയ്യും. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ഫലത്തെപ്പറ്റി വിശുദ്ധ പൗലോസ് തലേപ്പാക്കു് ക്ഷമയോടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു—സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ക്ഷമ. ഇവയാണ് ഒരു സന്ദർശകനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ. (A. V. T.)

കൊണ്ടാണ് ആ വസ്തുത ദൈവം അറിയുന്നത്. ദൈവം അറിയുന്നതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതെഴുതുകയാണ് എന്നു പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ഞാനിപ്പോൾ ഇതെഴുതുമ്പോൾ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതായിരിക്കുക. അപ്പോൾ ഞാനറിയുന്നതായിരിക്കും ദൈവം അറിയുക.

സ്വതന്ത്രമായ പ്രവൃത്തി

മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രമനസ്സോടുകൂടി ജീവിയണമല്ലോ. ഒരു പ്രത്യേകവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എത്രശക്തിയുള്ള പ്രേരണയുണ്ടായാലും അവയെല്ലാം തട്ടിമററിക്കൊണ്ടു് വേറൊരു വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിവുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണകളെല്ലാം യുക്തിയുക്തങ്ങളും ഗുണകരങ്ങളും ആയ്തന്നിട്ടും അവയെ തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ടു് രണ്ടാമത്തെ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, “എന്റെ മനസ്സാണു്” എന്നായിരിക്കും മനുഷ്യൻ അവസാനമായി മറുപടി പറയുക. ഇതിന്റെ അർത്ഥം മാറ്റമേറിയതും യഥാർത്ഥവക നിർബന്ധങ്ങൾക്കും വഴിപ്പെടാതെ സ്വന്തം ഇഷ്ടാനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവു മനുഷ്യനുണ്ടെന്നാണല്ലോ. ഈ സ്വയംനിർണ്ണയശക്തിയെയാണ് മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന നാം വിളിക്കുന്നത്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ മനുഷ്യൻ സാമാന്യമായി സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഏതു മനുഷ്യനേയും അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു് ഉത്തരവാദിയായി നാം ഗണിക്കുന്നത്. സകല പരിഷ്കാരങ്ങളിലേയും പീനൽക്കോഡുപോലും ഇതു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. കൊലപാതകക്കുറ്റം ചെയ്ത ആളെ കോടതി ശിക്ഷിക്കുന്നത് അവൻ ആ കൃത്യം ചെയ്ത സ്വഭാവം ആണെന്നു്, സ്വയം നിർണ്ണയത്താലാണെന്നു്, തെളിയുവോളം. ആ കൃത്യത്തിൽ അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്തു് പ്രവർത്തിച്ചില്ലെന്നു് സ്പഷ്ടമായി തെളിയുന്നപക്ഷം കോടതി അവനെ ശിക്ഷിക്കാതെയിട്ടയക്കും.

ആദർശത്തിന്റെ പാപവും

ആദർശം ദൈവകല്പനാലാണു് പാപം ചെയ്തത്. അതിനുത്തരവാദി ആദർശത്തെയാണ്. ദൈവകല്പനാലാണു് പ്രവർത്തിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കുകയായിരിക്കുവാനും ആദർശത്തെ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന. ലാഘവീകരണമെന്നുള്ള കഴിവു പ്രയോഗിക്കുകയെന്നതും, ലാഘവീകരണമുള്ള കഴിവു് പ്രയോഗിച്ചതും ആദർശത്തിന്റെ സ്വഭാവം മനസ്സുകൊണ്ടാണു്, സ്വയംനിർണ്ണയത്താലാണു്. അക്കാര്യത്തിൽ മാറ്റംകൂടാത്ത ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ടു്.

അങ്ങനെ ആദർശം സ്വമനസ്സാണു് പാപം ദൈവം അറിഞ്ഞു. ആദർശം പാപം ചെയ്തതുകൊണ്ടാണു് ദൈവം അറിഞ്ഞതു്; ദൈവം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ആദർശം പാപം ചെയ്തവനെ പഠിപ്പിച്ചു. കാര്യകാരണബന്ധമനുസരിച്ചു പഠിപ്പിച്ചാൽ ആദർശത്തിന്റെ പാപമാണു് അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അറിവിനു കാരണം; മറിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ അറിവു് ആദർശത്തിന്റെ പാപത്തിനു കാരണമാകുന്നില്ല. ആകയാൽ ആദർശത്തിന്റെ പാപത്തിനു് അദ്ദേഹംതന്നെയല്ലാതെ മാറ്റമേ ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അറിവും യഥാർത്ഥതയുടേതിലും വർദ്ധിക്കുന്നില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിവും

അറിവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ദൈവവും മനുഷ്യവും തമ്മിൽ ഒരു വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. മനുഷ്യൻ സംഭവം നടക്കുമ്പോഴാണ് അതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നത്. ദൈവമാകട്ടെ സംഭവം നടക്കുന്നതിനുമുമ്പെ അറിയുന്നതു്. ദൈവമാകട്ടെ സംഭവം നടക്കുന്നതിനും എത്രയുളളതായാലും, സംഭവം നടക്കുന്നതിനും യഥാർത്ഥതയായാലും, അതു സംഭവത്തിനു യഥാർത്ഥതയായിരിക്കുവാനുള്ള കാരണമാകുന്നില്ല. കാര്യം അറിവിന്റെ അർത്ഥവിവരി (ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

വേദപുസ്തകം കൈയിൽ കൈറങ്ങുന്ന
(ശേഷം 9-00 വേളിൽ)

(t) 1936 മുതൽ 38 വരെ റഷ്യയിൽ അമേരിക്കൻ അംബാസിഡറായി ജോലി നോക്കിയിരുന്ന ജേംസ് "ഇഡ്വേയ്സ്" ബ്രൂസിഡ്ജെട്ടത്തിയിട്ടുള്ള Mission to Moscow എന്ന ഗ്രന്ഥം (ശേഷം 8 രൂപ വിലയിൽ)

—ശ്രീ പ്രകാശിന്റെ ഒഴിവിൽ ആ
സം തവണ്ണരായി ഇൻഡൻ ഭക്ഷ്യകര
രചനയിൽനിന്ന ശ്രീ ജയറാമൻ
ഭട്ടർക്കർക്കു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു

[illegible]

തളർവരതരേതം പിടിപെട്ടു കിടന്നിരുന്ന ഒരു പാഴ്സി യുവതി ഹർത്താമരമരവീരന്റെ തിരുസ്വരൂപം മറച്ചിരുന്നതായി സുഖം പ്രാപിച്ചു എഴുന്നേറ്റു നടന്നിരിക്കുന്നു. മിസ് ഇർദാരാ വക്കീൽ എന്ന പേരുള്ള പ്രസ്തുത പാഴ്സിസ്ത്രീക്ക് 27 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. അവർ സെക്കണ്ടറബോർ കിടങ്ങു എഡ്യേർഡ് മെമ്മോറിയൽ ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടുകാലും തളർവരതംപിടിപെട്ട അവർ മൂന്നു മാസമായി രോഗശയ്യയെ അഭയംപ്രാപിച്ചു കിടന്നിരുന്നു. ഹർതാമരവീരന്റെ തിരുസ്വരൂപം ആശുപത്രിയിലെ നേഴ്സസ് ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അർത്തരായിലേക്കു എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതു് അവർ കണ്ടു. പെട്ടെന്നു അവർ കിടക്കയിൽനിന്നു ചാടിയെഴുന്നേറ്റു. തളർവരതരേതം നിശ്ശേഷം മാറിപ്പോയതായി അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു. ദൈവമാതാവീരന്റെ അത്ഭുതപ്രവർത്തനമാണു് തന്റെ സുഖപ്രാപ്തിക്കു കാരണമെന്നു് ആ പാഴ്സി യുവതി പ്രസ്താവിച്ചു. അവർ പ്രതിമയുടെ സന്നിധിയിലേക്കു് നടന്നുവെന്നു് ആ തിരുസ്വരൂപത്തെ മസ്കരിച്ചു. ജനങ്ങൾ അത്ഭുതസ്തബ്ധരായി ആ കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇ സഭാപത്നീനു ബാധകമല്ല. അറിവ് വസ്തുവിന്റെ മനസ്സുകാരായ പ്രതിമരായണങ്ങളെത്തുടർന്ന് കൈവ്യക്തം സംഭവത്തെ സാധുവായിരിക്കുന്നു. കൊള്ളിക്കൊടുക്കുക കൈയിലുണ്ടായിട്ടു മനുഷ്യനാ നേരിട്ട നാശങ്ങളെ ആ സംഭവം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തു സമയത്തു സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളും അറിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അറിവ് ആ സംഭവത്തിനു യാതൊരു വിധത്തിലും കാരണമാകുന്നില്ലെന്നു സ്വയം ഉറപ്പാക്കുന്നു. എന്നാൽ കൊള്ളിക്കൊടുക്കുക കൂട്ടത്തിലേക്കു് ആ മനുഷ്യൻ പോകുന്നതു കണ്ടാണു് ഞാൻ അയാൾക്കു നേരിട്ട നാശങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി ഉൾക്കൊള്ളിയെന്നു. എന്റെ അറിവ് നിങ്ങളുടെ അറിവിനെ അപേക്ഷിച്ചു മുന്നിലാണല്ലോ. സംഭവം നടക്കുന്നതിനു കാരണമായിട്ടും മുമ്പുള്ളതാണു് എന്റെ അറിവ്. എന്നുവെച്ചു് എന്റെ അറിവ് ആ സംഭവത്തിനു യാതൊരു വിധത്തിലും കാരണമാകുന്നില്ലല്ലോ. സംഭവം നടന്നപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രതിമരായണങ്ങളെ മനസ്സിൽ പതിക്കുന്നു. സംഭവം നടക്കുന്നതിനു മുൻപു് അതിന്റെ പ്രതിമരായണങ്ങളെ മനസ്സിൽ പതിക്കുന്നു ഇത്രമാത്രമേ നിങ്ങളുടെ അറിവും എന്റെ അറിവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. ഈ വ്യത്യാസം സംഭവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ ഒട്ടും സ്വാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ ആദേവത്തിന്റെ പരമം ദൈവം മുൻകൂട്ടി, അനുഭവമനുഭവം തന്നെ, അറിഞ്ഞുവെന്നു വസ്തുത ആ പരമത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനു കാരണമാകുന്നില്ല. അതിനുകാരണം ആദേവത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര മനസ്സു തന്നെയാണു്. അതിനാൽ മുമ്പാകെ ആദേവത്തിനു് (മുടക്കം)

Printed & Published by
K. L. Varkey
The Mar Louis Memorial Press
Travankulam